

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2011. évi november hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2009. évi december hó 11. napján kihirdetett 1.B.185/2007/67. számú **ítéletét I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 28.500.- /Huszonnyolcezer-ötszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 13.500.- Ft-ot I.r. vádlott, míg 15.000.- /Tizenötezer/ Ft-ot VII.r. vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság 1.B.185/2007/67. számú ítéletében bűnösnek mondta ki: I.r. vádlottat 8 rb hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettében (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés 1. tétel és 3. tétel I. fordulat), amelyből 5 rb cselekményt folytatólagosan követett el, 8 rb hivatali visszaélés büntettében (Btk. 225.§), magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§), II.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés), hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettében, mint felbujtó (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés 1. tétel), III.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntettében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés), IV.r. vádlottat hivatali vesztegetés büntettében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés),

V.r. vádlottat hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés 1. tétel),
VI.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés),
VII.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés),
VIII.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés),
IX.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetében, mint felbujtó (Btk. 225.§).

Ezért I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 4 év börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra, 5 év köztisztviselői foglalkozástól eltiltásra és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönre, továbbá 500.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
III.r. vádlottat 1 év 3 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, továbbá 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre, IV.r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
V.r. vádlottat 1 év 6 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönre, továbbá 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
VI.r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, valamint 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre, VII.r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, továbbá 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
VIII.r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre, továbbá 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre,
IX.r. vádlottat 60.000 Ft (120 napi tétel; egy napi tétel összege 500 Ft) pénzbüntetésre ítélte.

A megyei bíróság határozott a IX.r. vádlott esetében a pénzbüntetés, és az I-II-III-IV-V-VI-VII-VIII.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetére azok átváltoztatásáról. I.r. és II.r. vádlott tekintetében beszámítást alkalmazott az előzetes fogvatartásban töltött idő kapcsán. Elrendelte IV.r. vádlott vonatkozásában a Veszprémi Városi Bíróság B.1257/1999/53. számú ítéletével kiszabott 5 év próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását. I.r. vádlottal szemben 200.000 Ft erejéig vagyonekbezártást rendelt el. Határozott a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet felmentő rendelkezést is tartalmaz. Az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat az ellene 1 rb hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet ellen az ügyész I.r. vádlott terhére részfelmentés miatt, a bűnösség kimondása és a kiszabott büntetés súlyosítása végett, II.r. vádlott terhére a vád szerinti

súlyosabb minősítés megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása, III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. vádlottak terhére szintén súlyosításért fellebbezett.

I.r. vádlott, III-IV-V-VI-VII-VIII.r. és IX.r. vádlottak, illetve védők felmentésért jelentettek be fellebbezést az elsőfokú döntés ellen.

Az ítéletet a II.r. vádlott és védője tudomásul vették.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.250/2007/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az I.r. vádlott kapcsán az 1 rb hivatali visszaélés büntettének vádja alóli felmentést támadó rész kivételével fenntartotta, míg az ítélet ellen I-III-IV-V-VI-VII-VIII-IX.r. vádlottak és védőik által felmentés végett bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A megalapozott tényállás alapján a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést, illetve a bűncselekmények minősítését jórészt helytállónak értékelte. Álláspontja szerint azonban tévedett a megyei bíróság akkor, amikor nem állapította meg, hogy I.r. vádlott munkaköréből adódóan olyan fontosabb ügyekben járt el, amelyek közel objektív ismérvek szerint körülírható ügycsoportot jelölnek meg, és a munkaügyi felügyelőség által végzett vizsgálatok körében - az állampolgárok jogait vagy jogos érdekeit közvetlenebbül, nagyobb mértékben érintve -, jelentősen befolyásoló döntéseket hozott. Éppen ezért aggály nélkül megállapítható az, hogy a munkaügyi felügyelőség által végzett vizsgálatok köre fontosabb ügynek tekinthető, az I.r. vádlott pedig ilyen ügyekkel kapcsolatban követte el a hivatali visszaéléseket, illetőleg a vesztegetéseket.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettének vonatkozásában a minősítés tekintetében oly módon változtassa meg, hogy I.r. vádlott ezen cselekményeit 8 rb, a Btk. 250.§ (1), (2) bekezdés b/ pont, (3) bekezdésében meghatározott hivatalos személy által fontosabb ügyben, kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntettének minősítse, ehhez kapcsolódóan II.r. vádlott cselekményét, a másik bűncselekmény változatlanul hagyása mellett, 1 rb hivatalos személy által fontosabb ügyben, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettének minősítse, melyet a vádlott felbujtóként követett el.

A fellebbviteli főügyészség véleménye szerint az I.r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények nem teszik indokolttá az enyhítő szakasz alkalmazását, hasonlóképpen II.r. vádlottnál törvénysértő a vele szemben kiszabott 1 év 10 hónap börtönbüntetés az indítvány szerinti minősítés mellett.

A fellebbviteli főügyészség indítványa külön kitért IV.r. vádlottra is, aki már több alkalommal volt büntetve, felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés próbaideje alatt követte el a terhére rótt cselekményeket, ezért vele szemben indokolatlannak tartotta a különös részi tételkeret alsó határa közelében megállapított büntetés mértékét. Így mindhárom említett terhelt esetében indítványozta, hogy az ítélőtábla a szabadságvesztés-büntetések tartamát jelentős mértékben emelje fel, a II.r. vádlott

esetében a büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, a IV.r. vádlott tekintetében pedig a mellékbüntetés tartamát is súlyosítsa.

III-V-VI-VII-VIII.r. vádlottakkal szemben nem tartotta indokoltnak a próbaidő tartamát a törvényi minimumban meghatározni, ezért említett vádlottak esetében a felfüggesztett szabadságvesztés büntetések próbaidejének felemelését indítványozta. A IX.r. vádlottnál a pénzbüntetés napi tételszámát, és az egy napi tétel összegét tartotta alacsonynak, ezért azok felemelését indítványozta.

Összegezve a fellebbviteli főügyészség indítványa úgy szól, hogy az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy az I.r. vádlott vesztegetési cselekményeit és a II.r. vádlott felbujtóként elkövetett vesztegetési cselekményét a korábban írtak szerint minősítse, a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket a korábban írtak szerint súlyosítsa, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

Másodfokon VIII.r. vádlott védője fellebbezését írásban indokolta. Véleménye szerint egyértelmű, hogy a feltárt történeti tényállás nem valósít meg bűncselekményt, ezért indítványozta védence felmentését. Másodlagos kérelme akként szólt, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés helyett, figyelemmel VIII.r. vádlott különös méltánylást érdemlő személyi körülményeire, pénzbüntetést szabjon ki vele szemben az ítélőtábla, hiszen idős kora ellenére büntetlen előéletű, példás családi körülmények között él, vezető beosztásban dolgozott nyugdíjazásáig, B. város díszpolgára és az időmúlás is nyomatékcal bír, így a vádlott hajlott korára és egészségi állapotára tekintettel elegendő vele szemben a speciális prevenció elérése érdekében a pénzbüntetés kiszabása.

II.r. vádlott észrevételében leírta, hogy több, mint 5 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt. Megbánta az ügyben tanúsított magatartását, szakorvosi leleteket csatolt pszichiátriai, neurológiai, idegsebészeti fekvő- és járóbeteg ellátásáról. Két kiskorú gyermeke van, 10 éves fia autista, a harmadik gyermekkel várandós a felesége. Tényfeltáró, beismerő vallomást tett, nagyban hozzájárult az ítéleti tényállás megállapításához. Aránytalannak tartja vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását, amely a családját is sújtaná. Nem érezte a cselekmény súlyát, amikor I.r. vádlottal kölcsönösen segítették egymást. Szándéka nem irányult bűncselekmény elkövetésére, sem arra való felbujtásra. Rendezett körülmények között kiegyensúlyozott életvitelt folytat, dolgozik, vallásos emberként támogatja a ...Általános Iskolát. Az általa előadottak, azokhoz mellékelte iratok figyelembe vételével a főügyészségi indítvány elutasítását kérte.

II.r. vádlott védője hasonló tartalommal terjesztette elő észrevételét, ami a büntetékiszabásnál értékelhető körülményekre vonatkozik, és iratokat csatolt II.r.vádlott, felesége, fia egészségi állapotáról. Részletesen foglalkozott azzal, hogy miért nem minősíthető I.r. vádlott cselekménye fontosabb ügyekben intézkedésre jogosult hivatalos személy tevékenységének, ehhez kapcsolódóan a II.r. vádlotté sem.

A konkrét eseteket vizsgálva, és az ügyek sajátosságait figyelembe véve egyértelmű, hogy az ügyészség által indítványozott „fontosabb ügyek” kritériumának ezek az esetek nem felelnek meg. I.r. és II.r. vádlott nem bűnös céllal informálták egymást hollétükről, gyakran találkoztak, baráti szívességet tettek egymásnak. A telefonbeszélgetések is baráti jellegűek voltak a két vádlott között, és nem azzal a céllal jött létre, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottat, mint hivatalos személyt befolyásolja vagy megvesztegesse.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén - II.r., VII.r., VIII.r. vádlottak kivételével - megjelentek az érintettek.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Kitért arra elsőként, hogy részben I.r. és II.r. vádlott cselekményei a Btk. 250.§ (1), (2) bekezdés b./ pont, (3) bekezdése szerint minősülő hivatalos személy által fontosabb ügyben, kötelességszegéssel, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntetnének minősülnek, melyet tettesként, illetve bűnsegédként követtek el. Az I.r. vádlott tevékenysége fokozottan érintette az állampolgárok érdekeit, komoly összegű bírságokat szabhatott ki, a hivatali működése szabálytalanságok feltárására, szankcionálására irányult. Fontosabb ügyekben járt el, és jelentős tárgyi súlyú cselekményeket követett el I.r.vádlott munkaköri tisztségével visszaélve. Erre tekintettel az I.r. vádlott főbüntetését csak enyhítő szakasszal lehetne alkalmazni, a II.r. vádlott büntetése pedig törvénysértő. IV.r. vádlottnál hangsúlyozta az előéletét, majd kifejtette, hogy az ő esetében is a cselekmény súlya miatt szükséges a joghátrány súlyosítása.

A III.r., V.r., VI.r., VII.r. VIII.r. vádlott kapcsán a próbaidő hosszabb tartamban való megállapítását, IX.r. vádlott tekintetében pedig a pénzbüntetés napi tétel számának, és az egy napi tétel összegének felemelését indítványozta.

A védelmi oldal fenntartotta - egy kivételével - a felmentésre irányuló fellebbezési indítványát, I.r. vádlott védője emellett bizonyítási indítványt terjesztett elő, ugyanakkor IV.r. vádlott védőjével együtt hatályon kívül helyezésre is indítványt tettek. Ebben a körben részletesen kifejtették, hogy melyek a felderítési hiányosságok, a tényállás helytelen következtetései, mennyiben állapítható meg az indokolási kötelezettség megsértése a megyei bíróság részéről.

A védők a felmentés körében fenntartották, hogy azok az adatok, amelyek szerepelnek az elsőfokú bíróság indokolásában semmiképpen sem igazolják a hiányos tényállási megállapításokat. Mindezekből nem lehet azt a jogi következtetést levonni, hogy a vádlottak bizonyítottan elkövették a terhükre rótt bűncselekményeket.

I.r. vádlott védője először iratokat csatolt: tehergépkocsi menetlevelet eredetben annak alátámasztására, hogy kifizette az átvett építőanyagokat, jegyzőkönyvet helyszíni ellenőrzésről, **cég4**-vel kapcsolatos értesítést, jegyzőkönyvet telephelyi ellenőrzésről,

Munkaügyi Felügyelőség megkeresését közigazgatási ügyben iratok bekérése kapcsán, jegyzőkönyvet helyszíni munkaügyi ellenőrzésről, négy volt munkatárs által aláírt levelet I.r.vádlt munkájáról, a munkahelyén tanúsított magatartásáról, családi körülményeiről, az általa beindított új vállalkozásról, amely kapcsán szót emeltek érdekében, ügyfél által jegyzett levelet ügyviteli tanácsadási szolgáltatásról, ajánlólevelet, hirdetést munkaügyi, munkavédelmi tanácsadásról, köszönetnyilvánítást, ingatlan jelzáloggal biztosított lakóingatlan építési kölcsönszerződésről szóló közjegyzői okiratot, születési anyakönyvi kivonatot. A vádlottat érintő tényállási pontokat, személyi körülményeit érintően túl vagyoni helyzetével kapcsolatosan is csatolt iratokat, jövedelméről, az általa felvett kölcsön törlesztőrészletének összegéről.

Ezután indítványozta **tanú 101**, **tanú 102**, **tanú 103** tanúkenti kihallgatását.

A bizonyítási indítvány elutasítását követően előadott érdemi perbeszédében elsődlegesen a tényállás felderítetlensége miatt hatályon kívül helyezést, másodlagosan felmentést indítványozott, amit tényállási pontonként részletesen indokolt.

Az I. tényállás esetében a vádlotti védekezés elfogadását kérte, mert ingyenesen nem használt fel az építkezéséhez anyagot, amelyhez hivatali hatalmával visszaélve jutott. Konkrét információt nem adott át II.r. vádlottnak. A II. tényállás esetében a bíróság tévesen értékelte a bizonyítékokat. Felmentést indítványozott, mert nem kötelességzegés az, hogy a részletfizetésről tájékoztatást adott, előnyre sem számított. A III. tényállás esetében bűncselekmény hiányában, a IV. tényállásnál megalapozatlanság miatt tett felmentésre indítványt. Az V. tényállás esetében nem bizonyított, hogy előnyt fogadott volna el, a VI. tényállásnál pedig a vádlott védekezésének elfogadását kérte, a bor, fagyal elfogadása nem áll összefüggésben kötelességzegéssel. A VII. tényállásnál a fagerendák értéke kiegyenlítésre került, a vádlott védekezése nem cáfolható. A VIII. tényállásnál tényállási elem hiányzik, nem kért és nem is kapott előnyt, a IX. tényállásnál kötelességzegésről, vagy jogtalan előnyről nem lehet beszélni, a X. tényállásnál ugyanaz a helyzet, alku nélkül kifizette az áruk értékét. A XI. tényállásnál baráti segítséget nyújtott, a XII. tényállásnál a vádlott előadását kérte elfogadni, a XIII. tényállásnál bűncselekmény nem történt, mert nem jogtalan előny, hogy felhívta **tanú 25-öt**, hogy minden legyen rendben a kft-nél. A XIV. tényállásnál a tanúvallomás nem fogadható el, más adat pedig nem áll rendelkezésre, a XVI. tényállás nincs alátámasztva, hogy mi volt a jogtalan előny tárgya, milyen hiányosságok voltak, miből áll a vádlott elkövetési magatartása. A XVII. tényállásnál szintén törvényi tényállási elemek hiányoznak, a XVIII. tényállásnál a vádlott védekezésének elfogadását kérte, mert az okiratot nem kívánta felhasználni.

A védő a minősítést illetően a megyei bíróság véleményét osztotta.

A büntetéskiszabás körében hangsúlyozta az időmúlást, gyermeke született I.r.vádltottnak, és szeretnének még egy gyermeket feleségével, aki jelenleg Gyed-en

van, ennek összege 98.191 Ft. A vádlott hibátlan életvezetést és példamutató magatartást tanúsít, vállalkozást folytat, betegsége fennáll. Havi 91.430 Ft kölcsöntörlesztés terheli. Amennyiben a másodfokú bíróság végrehajtandó szabadságvesztést szab ki, úgy a fele rész felfüggesztését, a foglalkozástól eltiltás tartamának, a pénzmellékbüntetés mértékének csökkentését, illetve mellőzését indítványozta.

A II.r. vádlott védője utalt arra, hogy védence mindvégig tagadásban volt, ennek ellenére fellebbezést nem jelentett be. Ezután csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz. Kitért a minősítésre, véleménye szerint az elsőfokú okfejtés megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak. I.r. és II.r. vádlott kapcsolata baráti volt, az I.r. vádlott ki is volt zárva a II.r. vádlottal összefüggő ügyekből. I.r. vádlott II.r.vádlottnak a munkaügyi problémák megelőzéséhez nyújtott tájékoztatást, adott tanácsot, de jogtalan előnyről ezzel kapcsolatban nem lehet beszélni. Ezután felsorolta az enyhítő körülményeket, kiemelte II.r.vádlott egészségi állapotát, amely az eljárás során tovább romlott, beteg fiát, a jelentős időmúlást, rendezett családi körülményeit.

III.r. és V.r. vádlott védője azzal kezdte perbeszédét, hogy egy vállalkozó oldaláról másként tűnnek az események. III.r. vádlott nem ismerte az I.r. vádlottat. Kétszer is kapott komoly összegű bírságot az **cég3 Kft.** A III.r. vádlott sok területtel nem volt tisztában, viszont a működési feltételeknek meg kívánt felelni. Annyi történt, hogy a részletfizetésről kért tájékoztatást I.r.vádlottól. A hulladékanyag átadása kapcsán jogtalan előnyről nem lehet beszélni. A történeti részben leírtak nem illeszthetők a törvényi tényállásba, mert annak egyes elemei hiányoznak.

V.r. vádlott érdekében azzal érvelt a védő, hogy a bíróság ítéletében egy adatsorra alapított fikciót állított fel, adós maradt a bizonyítással, mellőzte a tudattartam vizsgálatát, és nem adott számot indokolásában arról, hogy a bűnsegedi bűnrészességet mire alapozta.

Mindkét védence érdekében felmentést indítványozott elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyíték hiányában.

IV.r. és VI.r. vádlott védője IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mert az megalapozatlan, a tényállás felderítetlen, tényből tényre tévesen következtetett a bíróság, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Véleménye szerint a bizonyítási eljárás elnagyolt, nem tartalmazza, hogy a bűncselekmény szempontjából aktív-passzív viszonyban lévő személyek ismerték-e egymást, ha először találkoztak, akkor miként alakulhatott ki a vesztegetésre alkalmas helyzet. Két cég volt, a belföldi cégnél külföldi munkavállalók dolgoztak, a felügyelet nem volt jogosult ellenőrzésre, tehát vesztegetésre nem volt ok. Nem számít jogellenesnek az, hogy a munkaügyi felügyelőnek külön összegért - hivatali kötelességétől függetlenül - megbízást adott munkaügyi tanácsadásra IV.r.vádlott.

Védence nem követett el bűncselekményt, mert nem kellett ellenőrzéstől tartania, és nem volt oka vesztegetésre, ezért felmentésre tett indítványt.

VI.r. vádlott érdekében először is csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz, másrészt azzal érvelt, hogy euró eladása történt, amit ugyan tanácsadás előzött meg az I.r. vádlott részéről, ez azonban bűncselekmény törvényi tényállását nem meríti ki, mert I.r. vádlott nem a működésével kapcsolatosan kapta piaci áron az eurót. A tanácsadás hivatali kötelessége a munkaügyi felügyelőnek, jogtalanság ez ügyben sem történt. Bűncselekmény hiányában felmentést indítványozott.

VII.r. vádlott védője szintén fenntartotta a felmentésre irányuló fellebbezését. I.r. és VII.r. vádlott jó ismerősi kapcsolatban voltak, elhangzottak köztük beszélgetések, de nem mögöttes szándékkal. Kötelességszegés nem történt, az étel, illetve a faanyag nem ellenszolgáltatást jelentett. Ténybeli beismerő vallomást tett VII.r. vádlott, fel sem merült benne, hogy az ebédmeghívással bűncselekményt valósít meg. Bűncselekmény hiányában védencc felmentését kérte.

VIII.r. vádlott védője, az írásban indokolt fellebbezése szerint adta elő perbeszédét. Felmentést indítványozott bűncselekmény hiányában. Eseti döntésre utalt, amely tartalmazza, hogy mely törvényi tényállási elemeknek kellett volna megvalósulnia adott esetben. Védence köztisztviselőként álló idős állampolgár, közéleti személyiség, ajándéknak szánta a bort, amit ráadásul I.r. vádlott kifizetett. Megviselte egészségi állapotát az eljárás, elő- és utóéletében kifogás nem található.

IX.r. vádlott védője elsődlegesen enyhítés érdekében indokolta fellebbezését. I.r.vádlott a **cég16** vizsgálatában, és a határozat meghozatalában nem vett részt, hivatali kötelezettségét nem szegte meg, hatáskörét nem lépte túl. Kapcsolatfelvétel történt közte és IX.r.vádlott között, de az minden konkrétumot nélkülözött. A **cég16** végül figyelmeztetésben részesült. Bűncselekmény nem történt véleménye szerint, ezért másodlagosan felmentésre tett indítványt.

Az utolsó szó jogán I.r. és II.r. vádlott egyetértett a védőjük által előadottakkal, IV.r. vádlott említette, hogy időközben gyermeke született, V.r. vádlott hivatkozott arra, hogy alkalmazottként nem volt döntési hatásköre, VI.r. vádlott szintén egyetértett védőjével, fel sem merült benne, hogy bűncselekményt követett volna el. VII.r. vádlott nem kívánt felszólalni.

A másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1), (2) bekezdése szerinti részleges felülbírálatkor - az I.r. vádlott vonatkozásában hozott felmentő rendelkezés első fokon jogerőre emelkedett - az ügyészi és a védelmi fellebbezéseket, illetve a fellebbviteli főügyészség indítványát nem találta alaposnak.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, valamennyi, az ügy érdemi elbírálásához szükséges bizonyítékot beszerezte, és azokat körültekintően megvizsgálta. Indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, így kellő részletességgel foglalkozott a személyi bizonyítékokkal, vádlotti és tanúvallomásokkal az érintett személyekhez kapcsolódóan, a munkaügyi felügyelők részéről elhangzottakkal, okirati bizonyítékokkal, szállító levelekkel, jegyzőkönyvekkel, látogatási lapokkal, törvényesen beszerezett telefonlehallgatási anyagokkal, OMMF irataival.

A megyei bíróság mindezeket tényállási pontonként egyenként és összességében is megvizsgálta, a tényálláshoz fűzött indokolása helytálló, az adatok alapján tisztázható volt az érintettek szerepe, cselekvése. Megfelelően megindokolta, hogy milyen bizonyítékok, illetve körülmények alapján látta tisztázottnak a történeti tényállást, ebből pedig a vádlottak cselekvése, felelőssége egyértelműen kimutatható. A megyei bíróság minden oldalról alaposan körüljárta a rendelkezésre álló adatokat, majd azok helyes, logikus értékelésével, törvényes mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól.

A nyilvános ülésen elhangzottak és a becsatolt iratok alapján - az időközben bekövetkezett változásokra tekintettel - a személyi rész az alábbiakkal pontosítandó.

I.r. vádlottnak gyermeke született, vállalkozóként dolgozik, havi 91.430 Ft hiteltörlesztést fizet, felesége Gyed-en van, melynek összege 98.191 Ft.

II.r. vádlott depresszió, pánik zavar tüneteivel pszichiátriai kezelésben, szívritmuszavara miatt szakorvosi gondozásban részesül. 10 éves fiánál autizmust diagnosztizáltak, felesége harmadik gyermekükkel várandós.

IV.r. vádlottnak fia született.

VIII.r. vádlottnak - életkorából adódóan - egészségi állapota megromlott.

Az elsőfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezését indokoltta tevő eljárási szabályt nem sértett. Az ítélet tábla alaptalannak tekintette azt a védői álláspontot, mely szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, illetve az általa megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, indokolási kötelezettségének sem tett eleget, és mindezek összességében - a védelmi álláspont szerint - az elsőfokú ítéletet megalapozatlanná teszik.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta. További bizonyítás felvételére nincs szükség.

A megyei bíróság a tényállást kellően felderítette, az ügy érdemi elbírálását érintő valamennyi bizonyítékot beszerezte, amelyeket egyenként és összességében

körültekintően megvizsgált. Részletesen, meggyőzően kifejtette, hogy a vádlotti tagadó vallomásokkal szemben miért a terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás megállapításánál, és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Ezért a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek, mert azok a bizonyítékok értékelését támadták. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére.

Az elsőfokú bíróság nagy jelentőséget tulajdonított a titkos eszközök alkalmazhatóságának, a telefonon folytatott és tartalmilag rögzített beszélgetéseket illetően. Másodfokon már nem támadták az ehhez kapcsolódó elsőbírói értékelést. Az így szerzett és rendelkezésre álló anyag felhasználható volt egy tényállási pont kivételével. Helytálló a levezetése az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos eljárásjogi szabályoknak, a 2006. júniusi rendelkezések tovább tágították a lehetőségeket a módosító jogalkotás révén, a garanciális szabályok beépítésével alkotmányos aggályok nélkül alkalmazható a jogintézmény. Így megfelel az eljárásjogi szabályoknak, és alkotmányos problémát sem vet fel.

A titkos eszközökkel, törvényesen szerzett bizonyítékok döntőnek bizonyultak az eljárás során, amelyek tartalmi elemeivel foglalkozott az elsőfokú bíróság. A rögzített beszélgetések - ezek jegyzőkönyvek formájában is rendelkezésre álltak -, tényállásonként beazonosíthatóak voltak. Egyszerű nyelvtani értelmezéssel lehet tudni a szöveggörnyezetből, hogy az elhangzottak szerint adott esetekben miről van szó.

E mellett a további bizonyítékok beszerzése sem maradt el a nyomozó hatóság részéről, és a bíróságnak az egész adathalmazból kellett kimutatnia a kapcsolódási pontokat, hogy az egyes cselekmények külön, illetve együttesen milyen összhangot mutatnak.

Ennek megfelelt az elsőfokú bíróság értékelő munkája, indokolása az említettek szerint.

Érdemben foglalkozott a megyei bíróság a terhelti védekezésekkel, tényállási pontonként lebontva végigment az egyes cselekményeknél a vallomásokon, ezeket kivetítette, folyamatosan értékelte a további adatokkal együtt, ahogy kiolvasható az indokolásból.

Az ítéletábra megállapította, hogy valamennyi bizonyítási eszköz szerepel az értékelésben, felderítetlenség, iratellenesség, hiányosság, tényből tényre való téves következtetés nem tapasztalható egyik hivatkozott konkrét tényállási pontnál sem.

Utalt arra a védelem, hogy a tényállásból hiányoznak a jogi minősítéshez szükséges törvényi tényállási elemek. Arra a meggyőződésre jutott az ítéletábra, hogy a terjedelmes ügyben a szerkezeti felépítést végigkövetve, összeolvasva, minden

megtalálható, a tény- és jogkérdések tekintetben sem tapasztalható hiányosság. A történeti tényállásban a törvényi tényállási elemek fellelhetők.

A védelem olyan érveléssel is előállt, hogy egyes bizonyítékok eltérő értékelésével más következtetésekre lehet jutni, illetve ugyanazon adatok más oldalról való megközelítése a vádlottak előadását nem cáfolják. Ez egyértelműen a felülmérlegelés tilalmába ütközik.

Az ítélőtábla megállapította, hogy I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményeik minősítése megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

Egy bűncselekmény (magánokirat-hamisítás vétsége) kivételével hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette, hivatali visszaélés büntette, hivatali vesztegetés büntette miatt folyt eljárás a vádlottak ellen.

Meghatározó volt I.r. vádlott szerepe, akinek cselekvőségéhez kapcsolódtak vádlottársai magatartásai. Ebben a hosszabb időt felölelő folyamatban, I.r.vádlott pozíciójánál fogva, azzal visszaélve szabályszegéseket követett el. Nem csupán arról van szó, hogy baráti szívességet nyújtott 1-2 esetben, mert a rögzítettekből nem ez következik. A történeti tényállás több bűnös kapcsolatot tartalmaz.

Az I.r. vádlott, mint köztisztviselő, munkaügyi felügyelőként dolgozott, hatósági jogkört gyakorolt, munkaügyi ellenőrzéseket végzett, önálló ügyintézésre, munkaügyi bírság kiszabására volt jogosult. OMMF elnöki utasítások szabályozták feladatait, a magatartási szempontokat, az ellenőrzések menetét, a meghozott határozatokkal kapcsolatos további eljárás menetét. Rögzíti az utasítás, hogy milyen tájékoztatást nem lehet kiadni, nem lehet létrehozni magánjellegű találkozásokat, a felügyelő nem alkudhat ki és nem fogadhat el az ellenőrzöttől ingyenes vagy nem méltányos engedményeket, ingyenes vagy nem értékarányos szolgáltatást vagy árut saját maga vagy hozzátartozói részére. Ezeket a szabályokat az ott dolgozóknak be kellett tartaniuk, ettől eltérő magatartás a törvénybe ütközik.

Mindezek alapján I.r. vádlott jogköre, feladatai, kötelezettségei, feladatának ellátására vonatkozó szabályozás egyértelmű, ennek megfelelően kellett volna a munkaügyi felügyelői beosztásának eleget tennie. Az említett időszakot figyelemmel kísérve a szabálykövetés az I.r. vádlott részéről nem történt meg. Több esetben fogadott el előnyt, szívességet. A másik oldalról ugyanez mondható el. Az I.r. vádlottal baráti, ismerősi, vagy a munkakörével összefüggésben vele kapcsolatban lévő személyek részéről olyan személyes, vagy telefonos megkeresések történtek, amelyek az I.r. vádlottól kapott felvilágosítások, tájékoztatások révén előnyös volt számukra.

A vesztegetési, korrupciós cselekményeknél az aktív és a passzív oldal nem választható külön, és együttesen kell vizsgálni. Így az I.r. vádlott magatartása mellett nem lehet figyelmen kívül hagyni II-IX.r. vádlottak cselekvőségét sem, és jogilag értékelni kell. A leírtak szerint az I.r. vádlott magatartása hivatali, illetve közélet tisztasága elleni bűncselekménynek minősül, e mellett az ügyben érintett terhelt-társai sem hivatkozhatnak a tényállási elemek hiányára, és a terhükre rótt bűncselekmények - hivatali visszaélés, hivatali vesztegetés büntette - szintén megállapíthatóak.

Az I.r. vádlott által elhangzottak, hogy a munkaügyi felügyelet belső szervezettsége nem megfelelően működött, a hatáskörök időnként tisztázatlanok maradtak, olyan vezetői elvárásokat is támasztottak a felügyelőkkel szemben, aminek nehéz volt megfelelni - akár rosszul értelmezett követelményekről is legyen szó -, és azért tett meg olyan dolgokat, amelyek egyébként számára is tudottan a belső normákba ütközött, a felelősségét nem befolyásolják, a tényállásban rögzített jogellenes magatartást semmilyen módon nem magyarázzák.

Az I., II., III., IV., V., VI., VII., IX. tényállás tekintetében az I.r. vádlott és ehhez kapcsolódóan II.r. vádlott által elkövetett cselekmények eltérő minősítésének megállapítása tekintetben az ítéletábra nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját.

A munkaügyi felügyelőkre vonatkozó jogi háttér, a feladat- és jogkörök, kötelezettségek világosan tartalmazzák a munkaköri tevékenység leírását, miszerint a munkaköri beosztásnak megfelelően a munkaügyi felügyelő ügyintézésére mely szabályok vonatkoznak, milyen alá- fölé rendeltségi viszonyok állnak fenn.

A felügyeletnél beosztott dolgozók tudatában voltak a rájuk vonatkozó jogszabályokkal, a belső normarendszerrel, további leírásokkal a munkakörüket illetően. Mindezek alapján I.r. vádlott is tisztában volt azzal, hogy a rá osztott eljárásokat miként kell lefolytatnia, dokumentálnia, a határozatok meghozatala, jóváhagyása miként zajlik, továbbá, hogy a munkaköri leírásához viszonyítva a vizsgált cégekkel, ügyfelekkel milyen viszonyt alakíthat ki, mi az ami megengedett.

I.r. vádlott eljárása, döntéshozatala nyilvánvalóan az állampolgárok jogait, jogos érdekeit érintette, esetenként jelentősebb mértékben. Azonban a konkrét vizsgálatoknál az ügyfajták egyedi sajátosságait és a felügyelet szervezetrendszerét együttesen kell nézni, a szabályozást össze kell vetni az érintett dolgozói feladatkörrel - erről leválasztva az egyéb hatósági vizsgálatokat - annak megállapításához, hogy az valóban fontosabb ügynek minősül-e, ha igen, az kimeríti-e a minősített esetet. Ennek

meghatározása alapos körütekintést igényel, adott ügyben kell mérlegelni a felmerült adatokat.

Az I.r. vádlott eljárásáról, az ügycsoporttal kapcsolatos magatartásáról, a státuszából és az elkövetett cselekmények oldaláról is megközelítve, azt nem lehet kijelenteni, hogy az általa vitt ügyek megfelelnek a minősített esethez szükséges „fontosabb ügy” kategóriájának.

A munkaügyi felügyelő az állampolgárok jogait, jogos érdeket befolyásoló döntéseket hoz, de azok nem olyan fontosabb ügyeknek számítanak, amelyeket a törvényhozó így tekintene, és ennek megfelelően kívánná a büntetőjogi igényét érvényesíteni.

A fontosabb ügy, illetve az állampolgárok jogait jelentős mértékben befolyásoló döntéshozatal határának a további kitágítása a jogalkotó szándékán túlmutatna.

I.r.vádlott olyan ügyben, amely az anyagi jogszabály szerint minősített esetnek számít, az előírások szerint nem léphetett túl a rá vonatkozó szabályokon, az ügyintézés más módja volt kötelező ilyen esetekben. A nem vezető beosztású munkaügyi felügyelő munkájának jellegéből adódóan fontosabb ügyeket is elláthatott, azonban ezekre a feladatokra a vezetőnek, felettesnek rálátása volt, az eljárás folytatása, érvényes határozat meghozatala jóváhagyást igényelt.

A megyei bíróság ezzel kapcsolatosan részletesen kifejtette álláspontját, jogi érveit az ítélet tábla osztotta.

A fellebbviteli főügyészség a felhívott, eseti ügyekben született bírósági határozatok felhívásával sem tudott olyan érveket felhozni, amelyek a súlyosabb minősítést alátámasztanák.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket teljes körűen feltárta. Enyhítő körülmény még az okiratokkal alátámasztott védői előadások közül, hogy I.r. és IV.r. vádlottnak gyermeke született, illetve I.r., II.r. VIII.r. vádlott egészségi állapota.

A megyei bíróság a súlyosító és enyhítő körülmények helyes értékelésével határozta meg a fő-és mellékbüntetések nemét és mértékét.

A jogi tárgy védettségét tükrözik a büntetési keretek. A közélet tisztasága elleni, és a hivatali cselekmények konkrét tárgyi súlya a korrupciós cselekmények között elhelyezve nem tekinthető annyira súlyosnak, az enyhébb megítélésű bűncselekmények közé sorolhatók. Azt is nézni kell, hogy mi volt a tárgya adott vagyoni előnyöknek. Nem lehet elmenni a mellett, hogy sok esetben jelentéktelen dolgokról, szíveségekről volt szó.

Kiemelendő az I.r. vádlott magatartása, aki gátlástalanul visszaélt helyzetével a tényállásban írt módon. Ehhez képest kell értékelni a többi vádlottnak az I.r. vádlott cselekvőségéhez egy-egy ponton kapcsolódó szerepét, és arra is rá kell mutatni, hogy az ilyen jellegű cselekmények elszaporodtak.

A megyei bíróság megindokolta a döntését, elemezte a vádlottak javára, terhére szóló körülményeket. Hangsúlyos az időmúlás jelen ügyben, ami kifejezésre jutott. Mivel súlyosabban minősítésre nem került sor, így a konkrét bűnösségi körülmények és a tárgyi súly ismeretében törvénysértően enyhének, vagy eltúlzottnak nem mondhatóak a kiszabott büntetések. Az alkalmazott jogkövetkezmények a vádlottakkal szemben törvényesek, olyan új körülmény nem merült fel, amely indokolná, hogy a másodfokú bíróság eltérő joghátrányt alkalmazzon. Ekként a szankciók megfelelőek, alkalmasak a büntetési célok kifejezésére, megfelelnek a belső arányosság követelményének.

Az I.r. vádlott esetében a vagyonelkobzás, a kiszabott pénzmellékbüntetések a törvény kötelező rendelkezéséből adódnak, összecszerűségüket tekintve helyesek. IV.r. vádlott korábbi felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a bűncselekményt, annak végrehajtásáról szintén rendelkezni kellett.

A jogi indokolást azzal kell kiegészíteni, hogy a II.r. vádlottnál a Btk. 87.§ (2) bekezdés c./ pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával kell kiszabottnak tekinteni a büntetést.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyénvalók, ezért az ítélőtábla a Veszprém Megyei Bíróság 1.B.185/2007/67. számú ítéletét I.r. II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. IX.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2011. november hó 29. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez a végzés és a Veszprém Megyei Bíróság 1.B.185/2007/67. számú ítélete I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában 2011. november 29. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2011. november hó 29. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: